

Onverborgen

Eric Hermesen

Uitgeverij IJzer
Utrecht

Inhoud

Meiavond	9
Avondwind	10
Winteravond aan zee	11
De fluit	12
Stroomstoring	13
Nooit	14
Laten	15
Raadsels	16
Rood	17
Onverborgten	18
Zeevlam	19
Déjà vu	20
Voor Pampus	21
Nog even	22
Aanvliegroute	23
Gerendal	24
Op doortocht	25
Kerstavond	26
Levenshelft	27
Hoeden, oogsten	28
Dichten	29
Woorden	30
Delen	31
Intermediair	32
Lethe	33
Zilveren nachten	34
Liefde	36

Licht	37
Old boots	38
Spiegel	39
Individuen	40
Tweestrijd	41
Wonder	42
Liefde en recht	43
De avond	44
Begin	46
Leren	47
Ademen	48
Angst	49
Annunciatie	50
Waalsdorpervlakte	52
Pieter Bruegel de Oude	53
Radio Kootwijk	54
Brugge	55
Heel	56
Wolken boven Sint Gerlach	57
Op de tast	58
Slaapwandelen	59
Uitweg	60
Opus Magnum	61
Thuiskomst	62

Meiavond

De avond is warm
alsof het al zomer was
de zoete geur van ontelbare
jonge blaadjes schenkt je vol

nu al gevallen en verdroogd
cirkelen ze traag door de stille
donkere lanen, bewogen
door de avondwind

en je weet dat je weer
geslapen hebt, hoewel je
vastbesloten was om
wakker te blijven

Avondwind

10

Geel is in de violette hemel
een maansikkel geëetst

heel fijn en scherp alsof je hem
zo uit de lucht kunt pakken

de bomen fluisteren
in de avondwind

een wonder dat alles er is

Winteravond aan zee

Een flatgebouw zinkt
in een winternacht

11

het laatste licht
glijdt over zee

langs ramen waar
lamplicht verschijnt

een laatste wandelaar
in het donker bij de golven

in de verte lichtjes van
boortorens en boten

de boulevard bedwongen
door het donker en verlaten

de achterlichten van een viskraam
verdwijnend in het duister

De fluit

12

Op een brug over
een gracht speelt een
zwerper op
een fluit

hoog en bezwerend
glijden de tonen over
het plein van een
vlooiemarkt

een koopman
komt uit zijn stal

slaat zijn ogen op
naar de luchten van
een late herfstmiddag

geel strijkt het licht
langs grijze regenvlagen

dan wendt hij snel
zijn blik af, verbaasd
geschrokken van zijn
aandacht haast

Stroomstoring

Winteravond, het laatste licht dooft
staalblauw boven koude daken

13

in de kamer moet een lamp
ontstoken, maar anders

zilveren duisternis daalt zacht in
de smalle straat, dempt het geluid

de avond valt diep

aan de overkant gaat een lichtje aan
zacht en geel als kaars of olielamp

(buiten de stad nadert een ruiter)